

NEW YORK TIMES BESTSELLER

JENNIFER L.
ARMENTROUT

YAYA
YARIN
YOKSA

“Tek bir tercih her
şeyi değiştirebilir.”

DE
X

YA YARIN YOKSA

Orijinal adı: *If There's No Tomorrow*

© 2017 by Jennifer L. Armentrout

Yazan: Armentrout, Jennifer I.

Çeviren: Asena Çakmak Özdemir

Yayına hazırlayan: Burcu Oğuz

Türkçe yayın hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitap Taryn Fagerness Agency ve Onk Ajans Fikir ve Sanat Eserleri A.Ş.'nin işbirliğiyle yayımlanmıştır.

1. baskı / Şubat 2022 / ISBN 978-625-8021-55-4

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Serçin Çabuk

Grafik uygulama: Yasemin Çatal

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 / **e-posta:** satis@de.com.tr

NEW YORK TIMES BESTSELLER

JENNIFER L.
ARMENTROUT

YA
YARIN
YOKSA

Çeviren:
Asena Çakmak Özdemir

DE
X

Hareket edemiyordum, her yerim ağrıyordu; derim fena halde gerilmiş, kaslarım ateşe verilmişçesine yanıyor, kemiklerim iliklerime dek sızlıyordu.

Kafam allak bullaktı. Beynim puslu, örümcek ağlarıyla sarılı gibiydi. Kollarımı kaldırmaya çalıştım ama külçe gibi düştüler.

Düzenli bir bipleme ve sesler duyuyor gibiydim ama hepsi çok uzaktan geliyordu, sanki ben tünelin bir ucundaydım da kalan her şey diğer taraftaydı.

Konuşamıyordum. Bo... Boğazımda bir şey vardı, genzimde. Kolum birdenbire seğirdi, elimin üstünün kuvvetle çekiştirildiğini hissettim.

Gözlerimi neden açamıyordum?

İçimi bir panik aldı. Neden hareket edemiyordum?

Bir terslik vardı. Gerçekten bir terslik vardı. Sadece gözlerimi açmak istiyordum. Gözlerimi...

Seni seviyorum Lena.

Ben de seni seviyorum.

Kafamda sesler yankılanıyordu, seslerden biri benimdi. Kesinlikle benimdi ve diğeri...

“Uyanıyor.” Bir kadın sesi tünelin diğer ucunda bir yerden düşüncelerimi böldü.

Ayak sesleri yaklaştı ve bir erkek sesi “Propofol veriyorum hemen” dedi.

“Bu ikinci uyanışı” dedi kadın. “Tam bir savaşçımış. Annesi duyunca çok sevinecek.”

Savaşçı mı? Neden bahsettiklerini anlamıyordum, annem duyunca neden çok sevinecekti?..

Belki de ben sürsem iyi olur.

Kafatasımın altından başlayarak damarlarıma bir sıcaklık yayıldı sonra yavaş yavaş tüm vücudumu kapladı ve ardından ne rüya kaldı ne düşünce ne de sesler.

DÜN

BİR

10 Ağustos, Perşembe

“Neredeyse *bununla* seks yapacaktın diyorum.”

Joanna’s’a gireli daha beş saniye olmamışken Darynda Jones’un -kısaca Dary’nin- gözüme gözüme soktuğu telefona burnumu kırıştıtararak baktım.

Joanna’s, daha pirinç tanesi kadar olduğum zamanlardan bu yana Clearbrook’un demirbaşlarındandı. Geçmişte, – saç bantları ile Britney Spears’ın yükselişi arasında bir yerde sıkışıp kalmış gibi bir restorandı ama temiz ve rahattı, mutfağındaki her şey kızarmış yiyeceklerden oluşurdu. Ayrıca Virginia Eyaleti’nin en iyi buzlu çayını yapardı.

“Amanın” diye mırıldandım. “Ne halt ediyor bu?”

“Ne halt ediyora benziyor?” Beyaz kemik çerçevesi gözüklerinin arkasından Dary’nin gözleri kocaman açıldı. “Basbayağı şişme yunusla *işi pişiriyor.*”

Dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü evet, aynen öyle görünüyordu.

Telefonunu yüzümden çekerek başını yana eğdi. “Akıldan ne geçiyordu ki?”

“Şirin biri, yani şirin biriydi” diye geveledim, bir yandan da omzumun üzerinden etrafı kolaçan ettim. Neyse ki duyma mesafesinde kimse yoktu. “Ayrıca onunla *seks yapmadım*.”

Kahverengi gözlerini devirdi. “Ağzın onun ağzının üstündeydi, elleri de senin...”

“Tamam, tamam.” Her ne diyecekse engellemek için ellerimi kaldırdım. “Anladık. Cody’yle takılmak bir hataydı. İnan bana, biliyorum. Hepsini aklımdan silmeye çalışıyorum ama sen de pek yardımcı olmuyorsun.”

Arkasında durduğum tezgâhın üzerinden eğilip “O kadar düşmene asla izin vermem” dedi fısıldayarak. Gözlerimi kısınca gülümsedi. “Ama anlıyorum. Adam kas yığını. Aptal ama eğlenceli.” Abartılı bir es verdi.

Zaten Dary’nin o iğrenç parlak kıyafetlerinden tut da yanları tıraşlanmış, tepesinde birkaç tutam isyankâr lülesi olan kısacık saçlarına dek her şeyi abartıydı. Saçı şu an siyahtı. Geçen ay lavanta rengiydi. İki ay önce de pembeydi herhalde.

“Ayrıca Sebastian’ın arkadaşı.”

Midem düğümlendi. “Bunun Sebastian’la bir ilgisi yok.”

“Tabii tabii.”

“Şükret ki seni seviyorum” diye çıktım.

“Bana bayılıyorsun.” Ellerini tezgâha vurdu. “Bu hafta sonu çalışıyorsun değil mi?”

“Evet. Neden? Hafta sonu ailenle DC’ye gideceksin sanıyordum.”

İç geçirdi. “Hafta sonu mu? Nerdee? Bütün hafta DC’deyiz. Yarın çıkıyoruz yola. Annem sabırsızlıktan

ölüyor. Yemin ederim kadın oturup ciddi ciddi plan yapmış; gitmek istediği müzeler falan, hangisine saat kaçta gidilecek, ne zaman öğle yemeği, ne zaman akşam yemeği yiyeceğiz hepsi belli.”

Dudaklarımı büzdüm. Annesi acayip planlı biriydi, eldiven, atkı kutularına dek evdeki her şey etiketliydi. “Müzeler eğlenceli olur.”

“Sen ineğin teki olarak öyle dersin tabii.”

“Ne yalan söyleyeyim, öyleyim.” Bunu itiraf etmekte bir sıkıntı duymuyordum. Üniversiteye gidip antropoloji okumak istiyordum. İnsanlar ne demeye böyle bir alanda okumak istediğimi soruyorlardı ama adli bilimlerden kurumsal işlere, öğretmenliğe kadar pek çok çalışma alanı vardı. Ben en çok müzelerde çalışmak istiyordum, haliyle DC’ye gitmeyi çok isterdim.

“Aynen, aynen.” Dary kırmızı vinil bar sandalyesinden hoplayarak indi. “Annem kafayı yemedi gideyim ben. Eve beş dakika geciksem polisi arayıp kaçırıldığımı falan söyler malum.”

Sırıttım. “Mesaj atarsın.”

“Tamamdır.”

Nemli bezi alıp dar tezgâhın üzerini sildim. Mutfaktan yankılanan tencere tava tıngırtıları kapanma saatinin geldiğini söylüyordu. Eve gidip de üzerime sinen tavuk ve yanmış domates çorbası kokusundan kurtulmak sonra da Feyre ve peri saraylarının son hikâyesini bitirmek için can atıyordum. Ardından da görünmez takıldığım Facebook’taki kitap kulübünde bahsettikleri şu seksi kitaba başlayacaktım. Kraliyet ailesi ve seksi erkek kardeşler hakkında diyorlardı. Hem de beş tane.

Kitaba atlamasam olmazdı.

Yemin ederim Joanna's'ta garsonluk yaparak kazandığım paranın yarısı tasarruf hesabı yerine kitaplara gidiyordu ama ne yapayım, elimde değildi.

Peçeteliklerin etrafını sildikten sonra başımı kaldırıp, topuzumdan fırlatarak yüzüme düşen kahverengi bir tutam saçı üflediğim esnada kapının üzerindeki zil çaldı ve içeri ince yapılı biri girdi.

Şaşkınlıktan elimdeki limon kokulu bezi düşürdüm. O anda ağızım bir karışık açık bakakalmış olabilirim.

Joanna's'a altmış yaş altı insanlar anca cuma akşamları futbol maçlarından sonra ya da yazın bazı cumartesi akşamları gelirlerdi. Kesinlikle *perşembe* akşamları değil.

Joanna's'ın gelir kapısı emekliler derneği üyeleriymiş, benim de yaz boyunca burada garsonluk yapma sebeplerimden biri buydu. Kolay işti ve paraya ihtiyacım vardı.

Kapanmaya on dakika kala Skylar Welch'in gelmesi ise tam bir şoktu. Buraya hiç yalnız gelmemişti. *Hiç*.

Dışarıda sokak lambaları karanlığı delip geçiyordu. BMW'sini çalışır halde bırakmıştı ve arabasının en az onun kadar güzel ve kusursuz kızlarla dolu olduğuna emindim.

Gelgelelim kibar olmanın yanından bile geçmiyorlardı.

Söz konusu Skylar olunca son birkaç *milyon* yılı onu delice kıskanmakla geçirdiğimi söyleyebilirdim. İşin kötü yanıysa kız gerçekten tatlı biriydi, bu da ondan nefret etmeyi insanlığa, yavru hayvanlara ve gökkuşaklarına karşı bir suç haline getiriyordu.

Siyah beyaz plastik yer döşemesi yarılıp da onu yutacakmışçasına temkinli temkinli yürürken elini omuz-

larına gelen uçları sarı, açık kahve saçlarından geçirdi. Bu korkunç floresan lambaların ışığında bile yanık teni güzel ve mükemmeldi.

“Selam Lena.”

“Selam.” Sipariş vermeyeceğini ümit ederek doğruldum. Olur da yiyecek bir şey isterse Bobby’nin tepesi atar, ben de kızın istediğini pişirmesi için onu beş dakika ikna etmekle uğraşmak zorunda kalırdım.

“Nasıl gidiyor?”

“İdare eder.” Parlak şeker pembesi dudaklarını kemişerek kırmızı bar taburelerinin yanında durup derin bir nefes aldı. “Kapatmak üzeresiniz değil mi?”

Başımı yavaşça evet anlamında salladım. “On dakikaya.”

“Ya, özür dilerim, çok zamanını almayacağım. Aslında buraya uğramayı düşünmüyordum.” İğneleyici bir *Hadi ya?* dedim içimden. “Kızlarla göle gidiyorduk. Birkaç oğlan parti veriyormuş, ben de buradan geçerken bir uğrayıp... Ee... Sebastian eve döndü mü acaba diye sorayım dedim” diye açıkladı.

Başka ne sorardı ki zaten?

Çenemi sınıksıkı kenetledim. Skylar daha kapıdan girdiği an Sebastian yüzünden buraya geldiği belliydi, yoksa benimle ne diye konuşsundu? Evet, tatlı mı tatlı bir kızdı ama okulda ayrı kümelerin insanıydık. Ben genelde o ve arkadaşlarının gözünde görünmez olanlardandım.

Bununla bir sorunum yoktu.

“Bilmiyorum.” Yalan. Sebastian, cumartesi sabah Kuzey Carolina’dan dönecekti. Yaz için ailesiyle birlikte kuzenlerini ziyarete gitmişti.

Göğsüme panikle özlem arası bir sancı saplandı; işin içine Sebastian girince alışık olduğum o iki his.

“Hadi ya?” Sesi şaşkındı.

Yüzüme bomboş bir ifade takındım. “Hafta sonu bir ara döneceklerdi herhalde ama bilmiyorum.”

“Evet, öyleydi galiba.”

Üzerinde son derece hoş duran siyah bluzunun kollarıyla oynarken tezgâha baktı. “O... Yani ondan haber alamadım da... Arayıp mesaj attım ama...”

Ellerimi şortuma sildim. Ne diyeceğimi bilmiyordum. Acayip garip bir andı. Bir yanım çirkeflik et ve konuşmak istese Sebastian telefonunu açardı herhalde de diyordu ama bu, hiç benlik değildi. Ben bir dolu şey düşünüp dile getiremeyenlerdendim.

“Meşguldür herhalde” dedim sonunda. “Babası oradaki birkaç üniversiteye bakmasını istemişti, kuzenlerini de yıllardır görmemişti.”

BMW’den biri korna çalınca Skylar omzunun üzerinden dönüp baktı. Kaşlarımı kaldırarak arabadaki her kimse olduğu yerde kalsın diye içten içe dua ettim. Bir saniye sonra Skylar sırma saçlarını kulağının arkasına atarak bana döndü. “Bir şey daha sorsam?”

“Tabii.” Restoranın ortasında bir kara deliğin belirip beni girdabına çektiğini hayal etsem de hayır diyecek değildim.

Yüzünde hafiften bir gülümseme belirdi. “Başka biriyelle mi çıkıyor?”

Sebastian’la Skylar’ın bambaşka bir hikâyesi oldu da ben mi kaçırdım diye merak ederek yüzüne bakakaldım.

Skylar, nüfusu *eh* diyebileceğimiz Clearbrook’a taşın-

dığı günden beri Sebastian'a sarmıştı. Kimsenin onu suçladığı yoktu. Sebastian, annesinin rahminden herkesi büyüleyip kendine hayran bırakan bir cazibeyle çıkmıştı. Bu ikisi ortaokulda beraberlerdi, lise boyu çıkmışlardı, Kral ve Kraliçe olmuşlardı. Ben de artık gelecekte bir gün onların düğününe katılmam gerekeceğini kabullenmiştim.

Derken bahar geldi...

“Ondan ayrılan *sendin*” diye hatırlattım elimden geldiğince kibar bir şekilde. “Bak, şirretlik etmeye çalışmıyorum ama başka biriyle olsa ne olacak ki?”

Skylar o incecik kolunu beline sardı. “Biliyorum. Biliyorum. Ama önemli işte. Sadece... Yani nasıl desem, daha önce büyük bir hata yaptın mı hiç?”

“Tonlarca” dedim kuru bir sesle. Liste kolumdan bacağımın uzunluğundan uzundu.

“Tamam, işte ondan ayrılmak da benim hatalarımdan biriydi. En azından ben öyle düşünüyorum.” Tezgâhtan bir adım uzaklaştı. “Neyse, onu görürsen uğradığımı söyler misin?”

Bu isteyeceğim son şeydi ama başımı salladım çünkü görürsem ona söyleyecektim. Çünkü ben *böyleydim* işte.

Gözlerimi devirdim.

Skylar gülümsedi. Gerçek bir gülümsemediydi, daha iyi bir insan falan olasıydı. “Teşekkürler” dedi. “Haftaya okulda görüşürüz herhalde. Ya da partilerin birinde.”

“Tabii.” Yüzüme gevrek bir gülümseme yapıştırdım, dışarıdan bakınca muhtemelen kafadan çatlağın teki gibi görünüyordum.

Skylar parmaklarını sallayıp veda ederek dönüp kapıya yürüdü. Kapının koluna uzandı ama durup omzunun

üzerinden bana baktı. Yüzünden tuhaf bir ifade gelip geçti. “Seni biliyor mu?”

Dudaklarımın kenarı büzüştü. Sebastian’ın benim hakkımda halihazırda bilmediği ne vardı ki? Ölümüne sıkıcıydım. İnsanlarla konuşmaktansa kitap okuyordum, *History Channel*’ın ve *Antik Uzaçlılar* türü programların hastasıydım. Voleybol oynuyordum, hiç iyi değildim gerçi ama okul süper olmayınca ben de takıma girmeyi başarmıştım. Daha ilk yılımızda Megan arkamdan iş çevirip beni bulaştırmasa hayatta oynamazdım. Keyif almadığımdan değildi ama sönük, sıradan bir tiptim işte.

Gün yüzüne çıkarılacak gizli bir sırrım falan yoktu.

Gerçi sincaplardan ölümüne korkardım. Gözümde, sıçandan bir farkları yoktu, sadece daha kabarık tüyleri vardı o kadar, üstelik çok da *art niyetliydi*ler. Aşırı utanç verici bir durum olduğundan kimse bilmezdi bunu. Ama Skylar *bundan* bahsetmiyordu muhtemelen.

“Lena?”

Bir anda düşüncelerimden silkinerek gözlerimi kırptırdım. “Benim neyimi biliyor mu?”

Birkaç saniye sessiz kaldı. “Ona âşık olduğunu biliyor mu?”

Dilim damağım kururken gözlerim alabildiğine açıldı. Kalbim önce teklemiş sonra da karın boşluğuma oturmuştu sanki. Sırt kaslarım kasılıp midem altüst olurken panikten bir duvar etrafımı sardı. Zorla, hırıltılı çıkan bir kahkaha attım. “Ben... Ben ona âşık değilim. Kendisi... daha ziyade hiç istemediğim bir *erkek kardeş* gibidir.”

Skylar hafifçe gülümsedi. “Bak, işine karışmaya çalışmıyorum.”

**“Güzel, gerçek ve çok etkileyici...
Bu kitap sonsuza dek en sevdiğim
kitaplar rafımda yer alacak.”**

Sarah J. Maas

Lena, lise son sınıfta yarına umutla bakıyordu. Arkadaşlarıyla bol vakit geçirmeyi, üniversite başvurularını tamamlamayı ve belki de çocukluk arkadaşı Sebastian’a duygularını açmayı planlıyordu. Fırsatlarla dolu harika bir yıl vardı önünde.

**Bir an, tek bir tercih her şeyi
mahvedinceye kadar...**

Artık Lena geleceğe umutla bakmıyor. Arkadaşlıkları aynı değil, üniversite başvuruları imkânsız görünüyor ve Sebastian olanlar için onu hiçbir zaman affetmeyebilir...

Lena içinde her gün büyüyen pişmanlıkla hayatına devam etmeyi umuyor. Ama ya yarın yoksa?

**DE
X**

www.dexkitap.com

[f](#) [t](#) [i](#) /DEXpub

ISBN 978-625-0021-05-4

9 786255 021554

Kitapın İsmi

Tarihi
Etilen
Sahp
Fiyat

0 54